

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

برگرفته از: رویکون/۲۳ جون ۲۰۲۲
نویسنده: هاگون فون هولست
فرستنده: عثمان حیدری
۲۸ جون ۲۰۲۲

بیدار باش

ادوارد سنودن از مدتها پیش در مورد فاشیسم مالی دیجیتال هشدار داده بود.

هنگامی که ادوارد سنودن امریکا را ترک کرد، بلیط هواپیما به قصد هانگ کانگ را با پول نقد پرداخت. اگر با کارت اعتباری خریداری کرده بود فرارش با شکست روبه‌رو می‌شد و دنیا هرگز از وجود او مطلع نمی‌شد. او همین‌طور در مهاجرت در روسیه نیز همواره با پول نقد خریداری می‌کند. در حال حاضر این روزنامه‌نگار افشاگر در مورد ارز دیجیتال دولتی و به‌طور هم‌زمان در مورد لغو و ازبین بردن پول نقد هشدار می‌دهد.

«من خود را مانند فردی آماده کردم که احتمال می‌داد بمیرد»

سنودن قبل از فرار در جزیره اوآهو در هاوایی برای (سازمان جاسوسی ایالات متحده) NSA به کار اشتغال داشت. سنودن از یک موقعیت ممتاز برخوردار بود. احتمالاً تنها چندین ده نفر در سطح جهان دارای امکان شناخت این چنین گسترده از ساختارها و اطلاعات شاید مترقی‌ترین سازمان جاسوسی دولتی در جهان بودند. سنودن چندین سال سیستم کنترل و مراقبت توسط دولت ایالات متحده را در کلیه زوایای آن مطالعه کرد. مثلاً NSA اطلاعات ارتباطاتی کلیه مردم جهان را که می‌تواند به دست آورد، جمع‌آوری می‌کند.

در کمپیوترهای مقر اصلی در مریلاند کافی بود تا تنها نام فرد مورد نظر تایپ شود تا کلیه اطلاعات در مورد فرد مورد نظر ظاهر گردد: هر ایمیلی، هر ارتباط تلفونی، هر یادداشتی در شبکه‌های اجتماعی، هر اس‌ام‌اسی... در برخی از موارد حتی ممکن بود فلم جلسه‌های اینترنتی را ضبط کرد که گویی با دوربین از صفحه‌تصویر فرد قربانی گرفته شده است.

کارمندان NSA می‌توانستند در زمان واقعی در مورد برخی از فعالیت‌های فرد مورد نظر اطلاع کسب کنند و این فرد می‌توانست یک مهندس در اندونزی یا یک وزیر در اروپا یا یک قاضی ایالتی در امریکا باشد. اینها تنها مثنی از خروارها شناخت بود که سنودن قصد داشت انظار عمومی را از آن آگاه کند. برای این‌که روزنامه‌نگاران را از محتوای بغرنج اطلاعات آگاه سازد او ملاقاتی را در یک سرزمین بی‌طرف آماده کرد. او در زندگی‌نامه خود که در سال ۲۰۱۹ منتشر شد نوشت: «من تصمیمات مردی را اتخاذ کردم که فکر می‌کرد خواهد مرد. من صندوق حساب خود را تخلیه کردم و پول نقد خود را در یک جعبه فلزی کهنه مهمات مخفی کردم تا نامزدم لیندسی آن را پیدا کند و دولت نتواند آن را ضبط کند.»^۱ تنها افشای یکی از این اطلاعات مخفی (و سنودن قصد داشت هزاران اطلاعات مخفی افشاء کند) کافی بود تا فرد در ایالات متحده تا ۱۰ سال زندان و یا حتی حکم اعدام را به جان خرد.

فرار با پول نقد

سنودن قبل از این که فرار خود را آغاز کند به بهانه مرض صرع مرخصی فوری استعلاجی تقاضا کرد ولی برای نامزد خود یک دستگاه موبایل و یک کاغذ فرستاد: "باید به مأموریت اداری بروم. تو را دوست دارم" او با چهار لپ‌تاپ و یک آنتن ویژه و یک مکعب جادویی خانه‌اش را ترک کرد: «بعد به فرودگاه رفتم و با پول نقد یک بلیط برای پرواز بعدی به توکیو خریداری کردم و روز ۲۰ ماه مه ۲۰۱۳ وارد هانگ‌کانگ شدم، شهری که در آن برای اولین بار با جهان آشنا شدم.»^۲ اگر سنودن با کارت اعتباری و یا حتی با موبایل پول بلیط خود را پرداخته بود نهایتاً در توکیو بازداشت و پس از بازدید محتوای مشکوک چمدانش دستگیر شده بود. در اینجا خطرات تکامل به سوی جهانی بدون پول نقد ظاهر می‌گردد. نیازی نیست که به دستور دولتی استفاده از پول نقد ممنوع گردد. کافی است که شرکت‌های خصوصی مانند آژانس‌های هوایی از پذیرفتن پول نقد خودداری کنند.

امنیت در کنار فراریان در هانگ‌کانگ

بزودی پس از این که گاردین روز ۵ جون ۲۰۱۳ اولین گزارش گلن گرینوالد را منتشر کرد، محل اقامت سنودن در هانگ‌کانگ آشکار شد. تعداد بیشماری از نمایندگان مطبوعات در مقابل هتل محل اقامت او ازدحام کردند. آنجا وکیل مدافع حقوق بشر، رابرت تیبو بود که سنودن را از در جنبی فرار داد تا او را در خانه محقرانه پناهجویان مهربان مخفی سازد. باز اینجا هم پول نقد پیروز شد: «آنها پیشنهاد من برای تقبل مخارج اضافه را به شدت رد کردند، که من مجبور بودم مخفیانه پول در اتاق آنها پنهان کنم. (...) قادر به بیان این نیستم که چقدر برای من ارزش داشت اینقدر از مردمانی که خود به قدر کافی صاحب نبودند، دریافت کنم.»^۳ (...)

FBI به دنبال لیندسی میلز

نامزد سنودن، لیندسی میلز با علت ناپدید شدن نامزد خود تازه وقتی آشنا شد که چهره او در کلیه کانال های تلویزیونی پخش گردید. او دیگر در منزل خود که توسط مأموران FBI زیر و رو شده بود، زیاد خود را راحت احساس نمی کرد و از این رو به منزل دوستش رفت. مادر دوستش آیلین که در دستگاه اداری محلی به کار اشتغال داشت به لیندسی آموخت چه رفتاری را پیشه کند: «به پیشنهاد آیلین ما اول به شعبه بعدی بانک رفتیم و من تمام پول خود را از حساب برداشتم تا FBI نتواند حساب مرا مسدود کند. (...) رئیس شعبه می خواست بداند برای چه من این قدر پول نقد احتیاج دارم و من گفتم: برای زندگی!»

NSA می داند که شما در مغازه چه چیز می خرید.

هرکس که با موبایل و یا کارت اعتباری خرید می کند، محل سکونت خود را افشا می کند و درکنار آن اطلاعات در مورد نبض حیات و شیوه زندگی که کجا خریدید و کی خریدید و علایق ویژه شما چیست، در کدام مغازه، آیا سخاوتمندید و یا کنس که از حجم مبلغ می توان دریافت. این گونه اطلاعات فراوان، رفتار فرد را قابل پیش بینی می کند. البته مسأله اینجا پایان نمی گیرد. اگر کاغذ خرید با دست نوشته نشده باشد و یا با یک سیستم پرداختی منفرد چاپ نشده باشد سازمان جاسوسی می تواند احتمالاً مشخص کند که شما دقیقاً چه چیزی خریده اید. در فروشگاه های زنجیره ای بزرگ کالاهای فروخته شده در زمان حقیقی به مرکز گزارش می شود تا به موقع جایگزین کالای فروخته شده سفارش داده شود. سنودن در زندگی نامه خود با چند خط بیان می کند که اگر NSA در اینجا خود را وصل کند، می تواند به چه چیزهایی در مورد شما دست یابد: «... برای دولت خیلی ساده است که پیدا کند، که تو این کتاب را می خوانی. حداقل سخت نیست که پیدا کند که تو این کتاب را (...) با قطع رقیعی از طریق آن لاین و یا در یک کتابفروشی درست و حسابی با کارت اعتباری خریده ای.»^۴

ادوارد سنودن امروز در روسیه مخارج خود را چگونه می پردازد؟

در صفحه ۲۴۳ زندگی نامه خود سنودن می نویسد که او و نامزدش تاکنون در امریکا همه چیز را با پول نقد می پرداختند. ولی حالا که او در روسیه در تبعید به سر می برد چه می کند؟ او در مصاحبه ای با فرستنده تلویزیونی فرانس ۲۴ در سال ۲۰۱۹ گفت: «من هرگز کارت اعتباری استفاده نمی کنم. (...) و طبیعتاً می دانیم که همه این مؤسسات وجود دارند که منابع اطلاعاتی را برای کشف جزئیات زندگی خصوصی ما جست و جو می کنند. این طور به نظر می رسد که معامله خوبی نیست و به جای آن من همه چیز را با پول نقد می پردازم.»

به کار گرفتن ارز دیجیتالی در سطح جهان

بانک مرکزی اروپا و کمیسیون اتحادیه اروپا و در کنار آن بانک های مرکزی بیش از ۸۷ کشور جهان در حالا حاضر مشغول طرح ارز دیجیتال هستند. برخی از کشورهای کوچک جزایر کارائیب هم اکنون ارز الکترونیکی را به موازات پول نقد به کار گرفته اند. در بخش های دیگر جهان این نوع آوری تاکنون تنها در نیجریه، پرجمعیت ترین کشور آفریقائی به کار گرفته شده است. در آنجا هر بازرگان و کاسبی باید ارز نوین E-Naira را بپذیرد. هرکس که دارای یک موبایل و یک نمرة تلفون است، می تواند از آن استفاده کند و یک کیف پول الکترونیکی روی موبایل خود پیاده کند و از آن طریق بپردازد.

البته هرکس که برای حریم خصوصی خود ارزش قابل است، با محدودیت‌هایی روبه‌رو خواهد بود، زیرا راه پرداخت از طریق سیم‌کارد از مرکز ثبت نام NIN می‌گذرد و آن یک شماره ملی تعیین هویت است و بدون آن هیچ کاری ممکن نیست. در روند درخواست شماره ملی هویت باید یک سلسله اطلاعات در اختیار مرکز قرار داده شود. اثر هر ده انگشت لازم و ضروری است و هنگامی که فرد نهایتاً همه این موانع را پشت سر گذارد، خواهد توانست در چارچوب محدودیت‌های موجود از E-Naira استفاده کند که شامل سقف ترانکشن ۵۰ هزار NGN معادل ۱۱۰ یورو در روز است. بدون این که فرد مجبور باشد در مقابل دولت، فراسوی مقررات مرکز ثبت، شروط دیگری را برآورد کند، می‌تواند ۳۰۰ هزار NGN (تقریباً ۶۷۵ یورو) در کیف پول الکترونیکی خود ذخیره کند. در ضمن نیجریه کشوری بود که در سال ۲۰۱۴ یک کارت هویت بسیار مدرن صادر کرد. اولین سند هویت رسمی که نماد ماسترکارد روی آن چشمک می‌زند و کارت اعتباری را نیز در خود دارد.

هشدار سنودن

مجدداً بازگردیم به چشم‌انداز جهانی. سنودن در روند تکاملی سیستم مالی خطر بزرگی را پیش‌بینی می‌کند. او بر این عقیده است که این نیت دنبال می‌شود تا پول نقد به طور نهائی از بازار خارج گردد و کنترل هر سنت در جهان تضمین گردد. او موكداً در این مورد هشدار می‌دهد: «همچنین یک ارز دیجیتال بانک مرکزی به مفهوم پذیرش رمز ارز در سطح کشور نیست، حداقل نه آن‌طور که تقریباً همه مردم جهان که از آن استفاده می‌کنند، در حال حاضر درک می‌کنند.

به جای آن یک ارز دیجیتال بانک مرکزی بیشتر نوعی رمز ارز منحرف است (...) یک رمز ارز فاشیستی، (...) که دقیقاً برای این ایجاد شده تا کاربران خود را از مالکیت اولیه پول خود محروم کند و از دولت به عنوان واسطه در هر معامله استفاده کند.» (ادوارد سنودن)

دولت به عنوان واسطه هر نوع معامله. مدیرکل دویچه بانک هنگامی که در فوروم اقتصاد جهانی در سال ۲۰۱۶ سخن گفت این نیت را تأیید کرد. او گفت: «ولی ما در مورد پول نقد نگرانیم زیرا فکر می‌کنم که قرار است از بین برود. (...) و فکر می‌کنم دولت‌ها این روند را می‌پسندند. (...) بهتر خواهد بود که هر روندی قابل درک و تعقیب باشد.» در این گرده‌مائی که جان کریان این مطالب را بیان کرد، خانم کریستین لاگارد رئیس صندوق بین‌المللی پول IWF نیز حضور داشت و در این مقام پیش‌بینی کریان در داووس را تأیید کرد که طی ده سال آینده احتمالاً پول نقد وجود نخواهد داشت. صندوق بین‌المللی پول یکی از مشوقین جدی لغو پول نقد است و همین‌طور برای بقای پروژه E-Naira مبارزه می‌کند. بسیاری از کشورها به صندوق بین‌المللی پول بدهکارند. نیجریه با در نظر گرفتن درآمد ناچیز خود با رقم غیرقابل تصور ۶ میلیارد دلار به این مؤسسه بدهکار است.

خانم کریستین لاگارد در سال ۲۰۱۸ در سنگاپور در فستیوال Fintech به کارگرفتن ارز دیجیتال را تبلیغ می‌کرد. لاگارد این خاصیت پول نقد را که کنترل کامل کاربر آن را بر آن ممکن می‌سازد و هویت او را محفوظ نگاه می‌دارد، مورد انتقاد قرار می‌داد. او در همین‌جلسه اظهار کرد: «آیا بانک‌های مرکزی به کمک خواهند آمد و یک ارز کاملاً ناشناس دیجیتال عرضه خواهند کرد؟ مطمئناً خیر. این اقدام مسرت‌بخشی برای بزهاکاران خواهد بود» (...).

در نتیجه ادوارد سنودن بود که تقاضا پس می‌داد و راه فراری برای او وجود نداشت. هیچ‌کس در جهان زیبایی خانم کریستین لاگارد خبری از جنایات دولت‌ها و یا نهادهای مشابه نخواهد شنید و موانع بر سر راه تکامل کشورها

بزرگتر خواهد شد و برای کشورهامشکل خواهد بود تا راه رشد دیگر و نوینی را انتخاب کنند. امیدواریم که هیچگاه پول نقد ممنوع نشود. امیدواریم که این امکان باقی بماند که همه جا بتوان با پول نقد پرداخت کرد. از این رو همکاری شما لازم به نظر می‌رسد:

* در مقابل لغو خزنده پول نقد و خطرات ناشی از آن ایستادگی کنید.

* در پخش مطالب جالب توجه در این زمینه کوشش کنید.

* حتی‌الامکان خریدهای خود را با پول نقد انجام دهید.

زیرنویس‌ها

- (۱) Permanent Record, ISBN 9783103974829, Frankfurt 2019, Seite 357
- (۲) Ebd. Seite 361
- (۳) Ebd. Seite 375
- (۴) Ebd. Seite 407
- (۵) Davos 2016 — The Transformation of Finance (ab Minute 14:30)